

miðvikan

Gleða okkum yvir at hava tykkum her

-Tað føroyska fólkið gleðir seg í hesum døgum yvir at fáa loyvi til at hava tykkum her í okkara landi, og er spent uppá at síggja, hvat tit hava við tykkum av tykkara mentan, segði Sámal Petur í Grund, landsstýrismaður við mentanarmálum, í setanarrøðu síni av sámadøgnum. Vit prentað her alla røðuna

Kæru norðurlensku vinir, kæru gestir.

Tað er mær ein heiður, at fáa loyvi til at bjóða tykkum vælkomnum til Føroya, til Norðurlandahúsið og til at ríka okkum við einum úrtaki av tykkara gerandisdegi og mentan.

Tað er altíð spennandi at

læra onnur menniskju og aðrar mantanir at kenna. Tað, at koma burtur frá gerandissjabbnum er við til at viðka um sjónarringin og ríka eins lyndi.

Hugsot og hugsunarháttur fáa eitt lyft tann positiva vegin, tá ið ein sær, at onnur fólkasløg gera tingini eitt sindur óðrvisi enn vit sjálvi

og okkara landsmenn gera.

Fólkið í Føroyum er viðfari, og hevur sæð ein stóran part av tí heimi, ið liggur úttanfyri okkara landamørk, men eg havi varhugan av at kunnleikin til ta mentanina og tann liviháttin, sum er tykkara, bara er kendur av fáum og í lítlan mun. Kunnleikin er helst tilvildarligr

Hesin sámin fyllur teir vatntøttu skinnskógvarnir við hoyggi, til tess at verja ímóti kuldanum. Øll klæðini hjá sámunu eru sera heit, og tjöldini, teir búgva í, halda somuleiðis kuldanum úti
Mynd: Kalmar Lindenskov

Fólk vóru ógvuliga forvitin eftir at fáa eina smakkirøynð av reinsdjórakjötinum, sámararnir høvdu við. Tað roykta kjötið var væl umtókt millum gestirnar
Mynd Kalmar Lindenskov

gjøgnum sjónvarp og so tann samvera fiskimenn, sum hava fiskað í Barentshavinum, hava havt við sámafólkið á vitjanum í Norðurnoregi.

Hóast hetta haldi eg, at teir flestu føroyingarnir hava varhugan av, at tað ikki er so lítið felags millum mentanararvin á okkara oyggjum og tann mentanararvin, tit hava fingið. Lutvíst liggja vit undir somu lagnu, hvat viðvíkur tí málsliga - vit eru ikki so mong, ið duga málið - men vit verða eisini, sum fólk, roknað fyri ein minniluta.

Vit hava upplivað tann felags bardagan fyri at yvirleva eftir teimum treytum, sum náttúran og ikki minst tann politiska skipanin hevur bjóðað okkum. Bardagin fyri at liva, sum tað fellur okkum náttúrligt, og soleiðis sum fedrar okkara livdu, hevur merkt okkum og gjørt okkum til tey, vit eru.

Vit hava ofta sitið frammán fyri sjónvarpstólinum, og latið okkum hugtaka yvir tær stóru viddirnar og ta friu náttúruna, tit umgeva tykkum við. Og tað samljóð, tit hava við náttúruna, og teir livandu skapningar, ið finnast har, hevur hugtikið okkum og ríka okkara gerandis-

dag.

Tað føroyska fólkið gleðir seg í hesum døgum yvir at fáa loyvi til at hava tykkum her í okkara landi og er spent uppá at síggja, hvat tit hava við tykkum av tykkara mentan.

Vit í Føroyum eru errin og takksom yvir at vera ein partur av Norðurlondum, og vit halda okkum hava meira felags við norðbúgvum enn við fólkið á teimum sunnaru leiðunum. Tá vit hittast í norðurlanda høpi, kenna vit okkum tó so lítla í mun til hini fólkinu, ið búgva í Norðurlondum.

Tað sama ger seg galdandi fyri tykkum, tá ið fólkinu í Norðurlondum hittast, men her í Føroyum eru tit komin millum javnlíkar, hvat fólkatáli viðvíkur.

Ti skal ljóða ein serstøk hjartalig vælkoma til tykkum.

Eg vil fegin havi loyvi til at takka Norðurlandahúsinum og tess leiðslu fyri at hava sett hesa vitjan og hesir dagar á tykkara skrá.

